

Laat me deze brief starten door iedereen heel hartelijk te bedanken die ons een kaartje of een cadeautje heeft gestuurd om ons te feliciteren met de geboorte van onze dochter Mariama.

Het was/ is zeker overweldigend. Vaak zult u me horen zeggen: "Dat is toch niet nodig", maar als ik in dit geval er even over nadenk dan denk ik : "Dank u wel , het maakt ons blij om al uw vrolijke post te ontvangen en dat hebben we af en toe best eens nodig".

Jambo Nieuwsbrieflezers

Putten 28-03-2005

Habari (Hoe gaat het in het Swahili)

Mzuri (Het gaat goed in het Swahili)

Malindi

Het is raar hier te staan, voor zo'n huisje van modder en met een dak van stro. Voor het huisje zitten heel erg veel kindertjes ons verwachtingsvol aan te kijken. Ook enigszins nieuwsgierig want in mijn armen heb ik de drie weken oude Mariama in een doek gewikkeld en zo'n klein wit baby'tje is zeker hier natuurlijk een hele bezienswaardigheid. We zijn vandaag op pad met de sociaal werkster van de kinderbescherming van Malindi (Haar naam is Grace) en een andere Keniaanse vrouw die zich als vrijwilliger al jaren lang inzet voor met name vrouwen (haar naam is Asha) Asha en Grace vragen continue bij de hotels om voedsel voor de armen in Malindi . We zijn al eerder met deze dames op pad geweest destijds was het om een indruk te krijgen van de hulp die nodig is in Malindi. Deze keer gaan we ook om een zeer hoopvolle redenen op stap .Laat me u in vogelvlucht uitleggen wat de ontwikkelingen zijn geweest nadat we ruim een half jaar geleden voor het eerst in Malindi waren en daar ontdekten dat er heel veel hulp nodig is voor kinderen maar ook gezinnen. De Stichting Helpned reageerde direct op de nieuwsbrief "15.000 kinderen" en zodoende is de eerste steen voor een tweede weeshuis met als locatie Malindi (dat aan de kust van Kenia gelegen is) in januari van dit jaar gelegd. Het tweede weeshuis gaat een redelijk groot project worden, we hopen uiteindelijk ruim 120 kinderen op te kunnen nemen in het weeshuis zelf , in tegenstelling tot het weeshuis in Ruiru zal dit weeshuis geen eigen lagere school krijgen maar zullen we gebruik maken van de faciliteiten in Malindi. Er is gesproken over 15.000 kinderen die hulp nodig hebben in Malindi en omgeving daarom willen we naast het opnemen van kinderen een programma opzetten waardoor we zoveel mogelijk kinderen/ gezinnen kunnen helpen in hun thuis situatie, dit programma heet een "outreach "programma.Een programma dat dat hulp bied aan kinderen en gezinnen buiten het weeshuis middels bv het aanbieden van een opleiding , het verstrekken van medicatie. Ik zal u enkele voorbeelden hiervan noemen:Kinderen die nooit de kans hebben gehad om naar school te gaan en ondertussen 10 jaar of ouder zijn willen we via een outreach programma een alfabetiseringscursus aanbieden met daarop aansluitend een praktische opleiding die kan helpen een baan te vinden in de omgeving. Denk hierbij aan houtbewerken/ lassen / naaien/ visserij verwante beroepen. Kinderen die wel een lagere school opleiding hebben gedaan maar vervolgens geen geld hadden om een stapje verder te gaan zouden via het outreach programma ook een opleiding kunnen volgen en dan denken we aan receptioniste of toerisme verwante opleidingen. Ook willen we graag ondersteuning bieden aan alleenstaande ouders / gezinnen die om wat voor reden dan ook niet goed voor hun kinderen kunnen zorgen maar dat met een beetje hulp misschien wel kunnen.Denk bijvoorbeeld aan kinderen die niet naar school kunnen gaan omdat ze moeten werken om eten en drinken te kunnen kopen, we zouden deze kinderen naar een school kunnen laten gaan waar tevens lunch geboden word waardoor ze ook gelijk te eten hebben.

Gezinnen met HIV zullen hopelijk ook kunnen rekenen op onze steun. Door ouders met Aids te helpen om langer te leven kunnen ze langer voor hun kinderen zorgen waardoor de kinderen niet of nog niet opgenomen hoeven te worden in een weeshuis. Dit hele outreach programma is voor ons nieuw, we noemen het "Roots programma"Roots betekent in het engels wortel, we willen het probleem bij de wortel aanpakken. We hopen via deze methode zoveel mogelijk kinderen/ gezinnen te kunnen helpen.

Nu staan we hier weer;"Oog in oog met de schrijnende werkelijkheid". Een werkelijkheid die door alle beslommeringen en bezigheden die we hadden omtrent bouwplannen, financiering, vergunningen en organisatie structuren op de achter grond leek.

Daar sta ik met mijn kleine Mariama in de arm en al die kleine kinderen zitten daar maar hoopvol om zich heen te kijken. Ik kijk naar het snot dat uit hun neusjes loopt, de kapotte oude kleren en zo'n geweldige grootmoeder die met al haar energie voor weet ik hoeveel van deze kleintjes zorgt. Deze grootmoeder werkt gelukkig wel, voor haar lemen hutje snijdt ze prachtig houtwerk, ze maakt onder andere meubels en ze is nu met een bed bezig waarvan ze de poten echt kunstig bewerkt. Voor hoeveel kinderen grootmoeder zorgt is ons op dit moment niet helemaal duidelijk maar het zijn er wel veel. Een aantal kinderen gaat naar een regeringsschool; dat is een lagere school waar men geen schoolgeld betaalt, uniformen en boeken moeten wel worden betaald. Een groot aantal kinderen in Kenia kan ondanks het afschaffen van schoolgelden op regeringsscholen niet naar school omdat er geen lunch wordt aangeboden op de scholen. Als een kind overdag de kost niet kan verdienen doordat deze in de schoolbanken zit en op school geen lunch krijgt en thuis geen avond eten omdat hij/ zei dat niet heeft kunnen betalen en dus ook geen ontbijt heeft zal snel de schoolbank ingeruild worden voor een leven van "afval ophalen'pinda's verkopen'prostitutie'bedelen etc.". Deze grootmoeder heeft een aantal van de kinderen wel op school en daar kan ik bewondering voor hebben.

Asha loopt met me in de richting van een meisje van ongeveer 10 jaar oud, ze heet Priscilla. Asha zegt dat dit meisje alleen pap drinkt en vaak ziek is en niemand weet wat het is.

Ik praat wat met het meisje en later die dag vraag ik een dokter haar onder behandeling te nemen. Er is een röntgenfoto gemaakt en de dokter sprak met Priscilla. In het verleden heeft Priscilla op een mango kwekerij uit een fles gedronken waarvan ze dacht dat het water was het bleek echter geen water maar chemicaliën, haar keel en slokdarm zijn kapotgegaan en er is littekenweefsel ontstaan dat hard is waardoor er geen samentrekkende werking meer in haar slokdarm zit. Asha en Grace zeggen me door te gaan met doktors bezoeken voor Priscilla om te kijken of we een oplossing kunnen vinden of dat een operatie een uitweg kan bieden.

We vervolgen onze weg langs lemen hutjes en zien vooral heel erg veel kinderen, kinderen die opgevangen worden door een grootmoeder een buurvrouw een tante of soms gewoon door het oudste kind in het gezin. Bij een hutje treffen we ook weer bijzonder veel kinderen aan en de kinderen hebben hier bijna allemaal een andere achtergrond. Zo zijn er kinderen van de verwarde vrouw die we toevallig ook voorbij zien komen en ze inderdaad niet helemaal op een rijtje heeft, kinderen van een moeder die in de prostitutie zit en daardoor haar kinderen soms dagen alleen laat. De vrouw die zich over deze kinderen ontfermt heeft ook nog de kinderen van overleden broers en zussen rondstappen en het is erg maar de vrouw heeft geen inkomen en is bovendien ziek en oud.

Tijdens een van mijn vorige bezoeken ontmoete ik hier een hele bijzondere vrouw. Een vrouw met Aids en ze sprak er openlijk over met andere vrouwen en van haar heb ik veel kunnen leren waardoor ik nu ook beter kan begrijpen waar mensen met Aids tegenaan lopen. De vrouw heeft twee kinderen , een jongen op de lagere school en een meisje dat op dat moment in de laatste groep van de lagere school zit.

De reden van haar bestaan, haar kracht, zijn deze kinderen.

De vrouw runde een kleine groentekraam pal voor haar huisje en daarmee kon ze genoeg geld verdienen om voor de kinderen te zorgen. Deze vrouw wilde ik nu in Malindi opnieuw gaan bezoeken maar Asha vertelt me vandaag dat de vrouw overleden is aan de gevolgen van Aids.

Ik kan het bijna niet geloven gewoon.

Ik informeer naar haar kinderen en begrijp dat het meisje met hele goede resultaten is geslaagd voor haar lagere school examen maar nu thuis zit.

Asha vertelt me dat het meisje na een jaar uitgehuwelijkt zal worden omdat er nu geen andere weg meer voor haar is. Het jongetje gaat nu ook niet meer naar de lagere school omdat het financieel niet meer kan.

Het schooljaar begint in januari en draait dus al in volle gang.

Ik vraag Asha of ze wil zorgen dat beide kinderen in april weer terug naar school kunnen gaan.

Asha's ogen stralen zoveel liefde uit , ze is blij met mijn beslissing, ze geeft om de mensen van haar land dat kun je aan alles merken. Zelf woont Asha in een klein bescheiden huisje in een arme buurt. Aan alles merk je dat Asha zoveel meer zou willen doen terwijl ze al heel veel doet: ze vormt werk- en actiegroepen en praat o.a met mensen van de regering over deze problematiek, ze bedelt overal voor eten en kleding voor deze mensen, de mensen van haar volk.

Ik loop echter voor de muziek uit zoals iemand het me mooi voor de voeten gooide.

De deuren van het weeshuis zijn immers nog niet open en ik ben al met de hulpverlening begonnen.

In andere bewoordingen is dit me veel vaker gezegd de afgelopen jaren en ik denk er wel eens over na. Ook omtrent plannen in Ruiru in SOFCC 1 vonden sponsors me wel eens te snel en mijn hoop om een tweede project op te starten durfde ik vaak niet uit te spreken omdat ik opmerkingen kon verwachten als: "Gaat de trein niet te snel?" Ik begrijp dat het niet goed is als een trein te snel gaat maar voor de muziek uitlopen is niet zo'n gekke omschrijving. Als ik nu de weg vrijmaak (dus voor de muziek uitloop) en vervolgens lopen de personeelsleden en kinderen met de muziek mee, dat is goed geregeld lijkt me.

Aanvankelijk vond de Stichting Weeskinderen Kenia ook dat ik voor de muziek uit loop. Nu ik van de week hoorde dat SWK in principe het kindsponsorprogramma wil doen en al kleine projecten wil opnemen voor het weeshuis in Malindi) is de SOFCC staf , incl. mijzelf uiteraard heel erg blij.

Ik kan dus bij deze u ook allen medelen dat als u een kindje wilt sponsoren in het weeshuis van SOFCC 2 dat u zich daar vanaf nu voor kan aanmelden. U kunt dan contact opnemen met y vonne.vlugt@wanadoo.nl van de SWK. Uw naam zal in eerste instantie alleen op een lijst komen te staan. SWK heeft namelijk eerst nieuwe bestuursleden nodig om o.a. deze uitbreiding van taken te kunnen behappen. Mocht u belangstelling hebben voor een bestuursfunctie bij SWK dan kunt u de website bekijken en contact opnemen met een van de bestuursleden. Gezocht wordt naar iemand die de penningmeester kan ondersteunen en naar iemand die zich gaat bezighouden met één van de sponsorprogramma's. Het betreft onbetaalde functies.

Brengt me even op iets anders trouwens;

Wist u nieuwsbrief lezer dat SWK op 23 april het tienjarig bestaan gaat vieren in de basis school de Rank in Sassenheim? Er is koffie , muziek van Daniëlle en Jasper Staps, het bloemencorso komt voorbij er is een lunch en ik zal er zijn zodat u 1000000 vragen kunt stellen over SOFCC en Nicholas van Nyumbanyi (Het HIV weeshuis in Nairobi) zal er ook zijn om eveneens 1000000 vragen te beantwoorden. U bent van harte welkom en kunt zich opgeven via estertimmermans@zonnet.nl

Op die dag zal trouwens ook een collage te zien zijn met foto's gemaakt door kinderen van Spirit of Faith. Het thema is "wat maakt me blij".

Ik zou het leuk vinden u te zien die dag.

Fester , Mariama en ik zijn ondertussen al in Nederland gearriveerd. We verblijven in Putten en vanaf 5 april hopen we hier en daar ook weer lezingen te gaan geven. Ik zal dit via de website www.riafennema.nl aankondigen. (Omdat ik geen verlof heb gehad in Kenia zal het aantal lezingen dit jaar niet zoveel zijn maar als u zelf nog behoefte heeft aan een lezing bij uw vereniging of in uw dorp / stad laat dat dan in ieder geval even weten).

We verblijven in Nederland tot 2 mei.

Nu ik SWK in het zonnetje zet kan ik misschien ook gelijk even alle mensen bedanken die een kind sponsoren of op andere wijze via SWK sponsoren maar ook wil ik graag iedereen bedanken die via andere kanalen steunt. Bijvoorbeeld via de Stichting Spirit of Faith in Hurdegaryp of via Helpned of via het bedrijf Telfort dat zelf actief meebouwt in Kenia.

Ook de sponsors die mij steunen om mijn werk te kunnen doen (ik moet uiteraard ook kunnen eten en drinken) wil ik een enorme pluim geven. Er zijn mensen die sponsoren al van het eerste uur met 5 Euro per maand en zonder die mensen kan ik mijn werk niet doen!

Dit was de nieuwsbrief voor deze keer, wie weet tot ziens ergens in de komende weken in Nederland.

Gods zegen

Kwaheri (Tot ziens in Swahili)

Ria Fennema

